

Dominik Markoš

Ako k Tebe prichádza Boh?

„Cez ľudí“, odpovedajú mnohí; „cez udalosti“, hovoria ďalší, „v tichu modlitby, pri slávení sv. omše, pri čítaní Biblie, v bolesti, cez kríž...“ – podobných odpovedí sme počuli a možno aj my sami dali nespočetne. Cez človeka, presnejšie cez Jána Krstiteľa prišiel Boh ku mnohým Ježišovým súčasníkom. Jeho „cesta spravodlivosti“, ako ju Ježiš nazýva v dnešnom evanjeliu uverili mnohí. Dnes je ale na pretrase stretnutie s tými, ktorí uveriť nechceli. Veľkňazi a starší ľud, ktorí si na Ježiša počkali v chráme. A privítali ho otázkou: „Akou mocou robíš všetky tie veci? Kto ti tú moc dal? Ježiš im odpovedal protiotázkou: „Odkiaľ bol Jánov krst?“ Načo oni nechceli odpovedať. Tvárili sa, že nevedia. Cítili, že Ježišova otázka im nastavila zrkadlo, v ktorom si uvedomili, že sloboda, ktorú majú, sa dá používať aj proti pravde. A neviem, či vedeli, že tak postupne v sebe zabíjajú obidve: slobodu aj pravdu. Ježiš nie je ten, ktorý by to s človekom len tak vzdával, a tak sa im nanovo prihovára príbehom:

Ježiš povedal veľkňazom a starším ľudu: „Čo poviete na toto? Istý človek mal dvoch synov. Prišiel k prvému a povedal mu: „Syn môj, choď dnes pracovať do vinice!“ Ale on odpovedal: „Nechce sa mi.“ No potom to oľutoval a šiel. Išiel k druhému a povedal mu to isté. Ten odpovedal: „Idem, pane!“ Ale nešiel. Kto z týchto dvoch splnil otcovu vôľu?“ Odpovedali: „Ten prvý.“ Ježiš im povedal: „Veru, hovorím vám: Mýtnici a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva. Lebo k vám prišiel Ján cestou spravodlivosti, a neuverili ste mu. Ale mýtnici a neviestky mu uverili. A vy, hoci ste to videli, ani potom ste sa nekajali a neuverili ste mu.“
(Mt 21, 28-32)

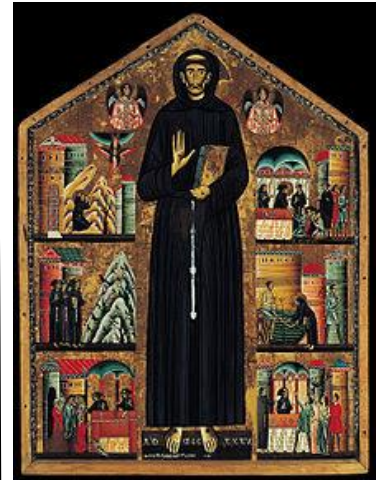
„Nikdy som Boha nestretol.“ Aj takéto odpovede nám ľudia dávajú. Iste; a vďaka za úprimnosť. Ale ako to teda s Bohom je? S Bohom, ktorému sa páči byť medzi ľuďmi. S Bohom, ktorého jedným s mnohých mien je aj meno „Emanuel“, čo znamená „Boh s nami.“ S Bohom, ktorý v Ježišovi prišiel k nám a hoci mal božskú prirodzenosť, nezakladal si na svojej rovnosti s Bohom. Ale zriekol sa seba samého. Vzal si prirodzenosť sluhu a stal sa podobný nám ľuďom. Vo všetkom, okrem hriechu.

Môžeme povedať, že v Ježišovi prichádza Boh ku každému človeku inou cestou, než ako tomu bolo v Jánovi Krstiteľovi. Prichádza cestou milosrdenstva. A pozýva nás uveriť mu. Ak nie na prvý krát, tak aj neskôr. Možno aj preto, že vidíme, ako mnohí hriešnici, ktorí sa s ním stretli a potrebovali od neho odpustenie, odpustenie aj dostali. V Ježišovi ich priťahoval Boh, ktorý odpúšťa. Ten, ktorý sa zmilúva. Ten, ktorý miluje ako prvý. A keďže Ježiš zomrel, vstal z mŕtvych a je

živý, toto všetko neplatí len v minulom čase. Platí to aj dnes. Aj dnes sa s Ježišom mnohí stretávame, pretože potrebujeme odpustenie; v Ježišovi aj dnes zažívame Boha, ktorý miluje ako prvý, ktorý sa zmilúva a rád odpúšťa. Ale vráťme sa naspäť k dnešnému úryvku z Matúšovho evanjelia. K príbehu o Otcovi a dvoch synoch. A otázke pre tých, ktorí nechceli uveriť Jánovi Krstiteľovi. Lahko sa s nimi stotožníme na odpovedi, ktorú Ježišovi dali. Aj my hlasujeme za syna, ktorý najprv povedal: „Nechce sa mi“ no potom si to rozmyslel, (obrátil sa) a šiel pracovať do Otcovej vinice. A možno sa v duchu stotožňujeme ešte s nejakým tretím bratom, ktorý sa správa ako prvý brat a hovorí ako druhý brat.

Moja skúsenosť so sebou samým aj s veriacimi vo farnostiach mi ukazuje skôr na cestu toho prvého syna. Obrátiť sa môžeme len vtedy, keď si priznáme, že obrátenie potrebujeme. V kostoloch aj v živote stretávam príliš veľa ľudí, ktorým na tvárach čítam, že sú dosť dobrí na to, aby od Boha niečo potrebovali. Nič nečakajú a nič ani nedostávajú. A potom je menej tých, ktorí si priznávajú svoje „nechce sa mi“ v akejkoľvek forme a túžia po milosti obrátenia. A dostávajú ju. A stávajú sa ľuďmi, ktorí môžu hovoriť nie iba o tom, čo oni pre Boha robia. Ale aj o tom, čo Boh urobil pre nich. A kladiem si otázku spolu s pápežským kazateľom R. Cantalamessom: „Čo je to vlastne kresťanstvo? O čom to je? A spolu s ním odpovedám, že kresťanstvo nie je v prvom rade o tom, čo my ľudia máme robiť pre Boha (kedy ako a koľko sa modliť, kedy chodiť do kostola, ako sa tam správať, kedy sa postíť, ako byť dobrý, čo robiť a čo nerobiť). To by bolo nejaké ľudské evanjelium. Kresťanstvo je prioritne o tom, čo Boh urobil a robí pre nás ľudí. Pre mňa, pre Teba! Každý deň! Príťažlivosť Jeho konania, atraktivita Jeho blízkosti, Jeho milosrdný záujem o človeka, aj keď s krížom – to je Kristovo evanjelium. Také nám malo byť zvestované. A také aj my máme zvestovať ďalej.

Na záver sa modlím za seba a za mladých ľudí, ktorí sa u nás vo farnosti prišli prihlásiť na birmovku (možno sú podobní aj u Vás.) Pane, odpusť mi, že veľaokrát ohlasujem príliš ľudské evanjelium. V ktorom je prioritou, čo my ľudia máme robiť pre Teba. Hoci Ty mi pripomínaš, že to, čo robíme pre Teba, je len odpoveďou na to, čo si TY urobil a čo robíš pre nás. Žehnám všetkým tým mladým ľuďom, v ktorých som videl možno 80% ľudského a 20% Tvojho evanjelia. Tak to asi vidia na nás a tak tomu rozumejú. Daj nám všetkým, prosím, milosť znovu uveriť a obrátiť sa.

Bonaventura Berlinghieri: Svätý František zobrazený so stigmami na rukách i nohách

V nebeskom zbore blažených František slávou skveje sa, výsadu nesie skromný mních: kríž, rany Krista Ježiša.

Je medzi apoštolmi už on, tichý, milý, chudobný, ranami poznačený muž, Kristovi v mukách podobný.

Túžil si mučeníkom byť, kráčať si s krížom za Kristom; Pána už môžeš velebiť s víťazmi v šťastí nebeskom.

Iba krížom sa honosil, odriekavo a čnostne žil; tým slávu vyznávačov si František právom zaslúžil.

Skvel sa vždy čistým životom, pre Krista znášal osten svoj a získal svätou čistotou spoločnosť v zbore panenskom.

Nech Otec, Svätý Oheň, Syn pre Františkove rany nás naplnia svetlom nebeským a množstvom darov večných krás. Amen.

Ochotné srdce

Ž 57, 8: Ochotné je moje srdce, Bože, ochotné je moje srdce.

Dobrý Bože, s akým srdcom sa stretáš vo mne teraz, keď sa modlím? Môžem aj ja pravdivo hovoriť so žalmistom: *Ochotné je moje srdce?* Nachádzaš vo mne také srdce?

Božie slovo nám dosvedčuje, ako nachádzaš ochotné srdce u jednotlivcov aj u celého ľudu. Tak sa ti do služby ponúkne prorok Izaiáš: *Tu som, Pane, pošli mňa.* Na výzvu Jozueho volá všetok ľud: *My chceme slúžiť Pánovi.* Ochotné srdce nachádzaš v Panne Márii: *Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.* Tvoji učeníci sa vyslovia: *Podme aj my a umrime s ním.*

No stretáš sa aj s neochotou počúvať tvoj hlas. Nenachádzaš ochotné srdce, keď si veľmi chcel preukázať lásku, ale obyvatelia Jeruzalema nechceli, odmietli ňu, neprijali, ba neskôr aj niektorí učeníci odišli od teba a viac s tebou nechodili. Skúsil si dokonca u svojich apoštolov, že ti vyznávali ochotu byť a zotrvať s tebou, no opustili ňu, zradili, nepriznali sa k tebe.

Čo môžeš povedať o mojom srdci ty a čo ja? Nachádzaš vo mne ochotné srdce? Čo by som ti mohol o svojom srdci hovoriť ja?

Viem, že môjmu srdcu rozumieš lepšie ako ja sám.

Vieš o mojom srdci aj to, čo ja o ňom neviem.

Som rád, že sa môžem dnes modliť za svoje srdce, aby si v ňom mohol nachádzať zaľúbenie.

Prosím ťa, premeň moje srdce.

Pretvor ho podľa svojho Srdca,

aby bolo ochotné vždy ťa počúvať,

aby bolo ochotné vždy ťa nasledovať,

aby bolo ochotné vždy ťa milovať.

Prosím ťa za svoje srdce.

Nedopuť, aby sa niekedy čo len na chvíľu odvrátilo od teba.

Nedopuť, aby sa stalo neverným a odpadlo od teba.

Nedopuť, aby spyšnelo a otupelo tak, že by nebolo schopné poznať ťa.

Môj Bože, prosím, daruj mi milosť, aby moje srdce bolo vždy ochotné ti veriť, dôverovať a milovať ťa, aby bolo vždy ochotné odpúšťať druhým a prejavovať milosrdnú lásku.

Prosím ťa o dar srdca, ktoré je ochotné s pokorou a dôverou znova začínať.

Prosím o srdce, čo miluje čistou láskou, o srdce vďačné za každý tvoj dar, o srdce tiché a ponížené, o srdce, ktoré sa nevystatuje, nezraňuje a neuráža.

Prosím o srdce chápace, ochotné plniť tvoju vôľu.

A tak ťa, dobrý Bože, znova a znova prosím, chráň mi srdce a ducha, nech je moje srdce ochotné, nech je navždy tvoje.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Fatimská pobožnosť: V sobotu 7. októbra je prvá sobota v mesiaci a zároveň aj spomienka na Ružencovú Pannu Máriu. Pobožnosť bude o 7:15 a o 8:00 sv. omša. Celý mesiac október je mesiacom modlitby sv. ruženca. Modliedvajte sa i v rodinách spoločne sv. ruženec.

Stretnutie s rodičmi prvoprijímajúcich detí: Na budúcu nedeľu (8.10.) po druhej sv. omši bude v kostole stretnutie s rodičmi prvoprijímajúcich detí. Účasť aspoň jedného z rodičov je veľmi potrebná.

Ohlášky (1.): Naša farnička Katarína Kosnáčová a pán Štefan Hurtiš z Lehoty pod Vtáčnikom hodlajú dňa 21. októbra 2017 uzavrieť sviatostné manželstvo. Ak by niekto vedel o nejakej cirkevnej prekážke tohto budúceho manželstva, nech to oznámi na farskom úrade.

Dar

Strom vie, kedy príde jar.
Aj ľudia to vedia,
keď sú spätí s prírodou,
lebo cítia dar života.
Ale väčšina ľudí to už nevie.
Myslia už len na to,
čo všetko ešte potrebujú vlastniť
a ako na to zoženú peniaze.

Kto sa uspokojí s málom, dostane viac, ako očakáva.
Všetko, čo dostane, bude ako zázrak.
On dostane zázraky života ako dar.

Kto chce mať všetko,
nebude nikdy spokojný.
Život ho vôbec neteší.
Je ako vták s príliš ťažkými krídlami.
Nikdy nebude vládvať vzlietnuť k slnku.

Adalbert L. Balling „Mám ťa rád“

Sväté omše v 26. týždni cezročného obdobia - (A)

2.X. pondelok *Spovedanie 17:15-18:00 hod.*

18:00 *Za Ľ Karola Peška*

3.X. utorok *Spovedanie 17:15-18:00 hod.*

18:00 *Za Ľ Fabiána Jurčoviča*

4.X. streda

18:00 *Svätá omša v Štefanovej*

5.X. štvrtok *Spovedanie 16:30-18:00 hod.*

18:00 *Za Ľ Ladislava Masaryka (1. výročie smrti)*

6.X. piatok - Prvý piatok *Spovedanie 16:00-18:00 hod*

18:00 *Za Ľ Antona a Máriu Čajkovičových*

7.X. sobota

07:15 *Fatimská pobožnosť*

08:00 *Pod'akovanie Pánu Bohu za 50 rokov manželského života*

11:00 *Pod'akovanie Pánu Bohu za 80 rokov života*

Upratovanie kostola č.d. 354-387

8.X. 27. Nedeľa cezročného obdobia - (A)

08:00 *Za Ľ Augustína a Máriu Gašparovičových a deti*

Lektori: Blahová M., Jurčovičová M.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Kosnáčová T., Šustová D.

14:00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

2.X. pondelok Sv. anjelov strážcov – Sp

3.X. utorok Sv. Maximilián, biskup

4.X. streda Sv. František z Assisi – Sp

5.X. štvrtok Sv. Faustína Kowalská, panna – Esp

6.X. piatok Sv. Bruno, kňaz – Esp

7.X. sobota Ružencová Panna Mária – Sp

Lampiónový sprievod: V sobotu 7.10. o 18:20 hod. pred farským kostolom začína lampiónový sprievod. Srdečne pozývame deti, mladých, rodičov i starkých.

ODVÁŽNEMU ŠTASTIE PRAJE

Tu prišiel Pánov anjel a sadol si pod dub pri Efre, ktorý patrilo Abiezerovcovi Joasovi, keď práve jeho syn Gedeon mlátil pšenicu na lise, aby ju zachránil pred Madiánčanmi. Pánov anjel sa mu zjavil a prihovoral sa mu: „Pán s tebou, udatný hrdina!“ Gedeon mu odpovedal: „Prepáč, môj pane“. Keď je Pán s nami, prečo nás toto všetko postihlo? A kde sú všetky jeho divy, o ktorých nám rozprávali naši otcovia, keď hovorili: „Pán nás vyviedol z Egypta.“ Teraz nás Pán opustil a vydal do ruky Madiánčanov.“ Pán sa k nemu obrátil a povedal: „Chod' s touto svojou silou a vyslobod' Izrael z ruky Madiánčanov! Posielam ťa!“

Sdc6,11-14)

Statočný človek je neohrozený, ako sa na človeka patrí. Bude sa teda síce báť aj takých nadľudských vecí, ako sa má a ako je rozumné... Lebo statočný človek trpí a koná, ako je rozumné a ako sa patrí.

(Aristoteles)

Nebojte sa! Život s Kristom je nádherné dobrodružstvo. On sám môže dať plný zmysel životu, on sám je centrom histórie, Žite podľa neho!

(svätý Ján Pavol II.)

Starozákonná postava Gedeona je veľmi pekná. Biblické postavy vôbec sú pre nás veľkými vzormi v mnohých veciach a my sa od nich môžeme učiť. Tak nás Gedeon učí odvahe a dôvere v Boha. Bol to naozaj odvážny muž, ktorý s tristo mužmi porazil celé veľké vojsko. Odvaha, latinsky fortitudo, je pevná a stabilná vôľa splniť si svoju spoznanú osobnú povinnosť vždy a aj napriek veľkým prekážkam, a teda nevzdať sa, vytrvalo ísť za svojím cieľom, vytrvať pri poznanom dobre, a to aj napriek prekážkam a nebezpečenstvám. Jedna slovenská rozprávka má názov Neboj sa. Hlavnou postavou je v nej Ondro, ktorý sa nikoho a ničoho nebojí. Odvážne ide za svojím cieľom - svojou láskou - pričom prekonáva mnohé prekážky a nástrahy zlého čarodejníka. A ešte jednu postavu ti chcem dať do pozornosti. Je ňou veľký pápež, svätý Ján Pavol II. Koľkokrát z jeho úst znelo to známe; „Nebojte sa!“? A on sám, aký bol odvážny! Nebál sa ani vysokých funkcionárov totalitného režimu; nebál sa hovoriť pravdu. Nezastavila ho ani guľka, ktorá ho vážne zranila, keď naňho vystrelil atentátnik. Tak dôveroval Bohu, že sa nebál ani ľudí, ani režimu, ani utrpenia a bolesti a nebál sa ani pravdy, hoci bola aj nepríjemná.

Ak ide o najvyššie dobrá, statočný človek je pripravený obetovať aj svoj majetok, pohodlie, dokonca aj svoj život. Statočnosť nie je popretie strachu, ani nie je neprítomnosťou strachu. Naopak - statočnosť je rozhodná a pevná vôľa a pevné úsilie konať to, čo je potrebné, a to aj napriek strachu, ktorý v sebe človek pociťuje. A čo potom statočný veriaci? Nebojí sa prežehnať pred jedlom, hoci by ho aj mohli vysmiať. Nebojí sa prežehnať, keď prechádza okolo kríža či kaplnky. Nebojí sa pomodliť sa Anjel Pána, keď zvoní napoludnie. Nebojí sa pôstu, naopak vníma pôst ako dar. Nebojí sa bolesti a utrpenia, ale statočne nesie kríž. Nebojí sa zastať slabších, keď im niekto ubližuje. Nebojí sa zastať

sa Cirkvi, keď na ňu niekto zle rozpráva. Nebojí sa pravdy vo vzťahu k sebe a aj hovorí vždy pravdu.

Si statočný veriaci? Máš odvalu vždy vyznávať Krista pred inými? Alebo sa azda hanbiš za svoju vieru? Čoho sa bojíš? Nepochopenia? Výsmechu? Ako ti to môže ublížiť? Bojíš sa, lebo si pyšný. Keby si nebol pyšný, nebál by si sa ani nepochopenia ani výsmechu. Pýcha vnáša do tvojho srdca strach z vecí, ktorých sa báť netreba.

Ani Ty si nebol žiadnym zbabelcom, môj Pane. Naopak, nebál si ničoho: pokrivených farizejov, zástupu, ktorý kričal: „Ukrižuj ho!“, výsmechu zlých ľudí, vojakov, ktorí Ťa bili, sudcu Piláta, ťažkého kríža, hroznej a potupnej smrti. Teda iste si sa aj bál. Veď si sa až potil krvou v Getsemanskej záhrade a prosil si, aby ťa - ak je to možné - minul tento kalich. Veľmi si sa bál, no napriek tomu si povedal: „Nie moja, ale Tvoja vôľa nech sa stane.“

A vyplnil si Božiu vôľu celú, až kým nebolo dokonané. Daj aj mne odvalu žiť a vyznávať svoju vieru.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

NIKTO NIČ NEPOVEDAL

Svojimi obrazmi bol známy ďaleko, ale čosi ho trápilo. Nikto nič nepovedal. Namaľoval vánok, ako hladí letom prekypujúcu krajinu, lebo i jeho duša vtedy prekypovala. Nikto nič nepovedal. Tak namaľoval búrku na divokom mori, pri ktorej burácalo i jeho vnútro, a ten obraz vnášal do duší tieseň. A hoci bolo dielo vystavené v tom najväčšom výklade mesta, nikto nič nepovedal. Potom namaľoval oheň, ktorý ničil to, čo si ľudia krvopotne vybudovali, a oheň žiaľu zachvátil i celé jeho vnútro.

No pri pohľade na jeho dielo nikto nič nepovedal. S tým ohňom v srdci sa vytratil. Odrazu sa v najväčšom výklade mesta objavil podivný obraz podpísaný jeho menom. Zmes umeleckej kvality, ktorá však bola popretkávaná prvkami akoby doplnenými nešikovnou rukou. A ľudia sa pýtali: „Čo to má znamenať?“ Istý človek začal maliara hľadať. Našiel ho obklopeného deťmi, telesne i mentálne postihnutými. Stojan s plátnom bol postavený na dvore. Občas sa deti pristavili či podišli na vozíčku, niektoré schytili štetec a ťahali ním po plátne, iné sa s umelcom dali do reči. A maliar na deti hľadel spokojnými očami. „Čo tu robíte, majstre? Chýbate nám, pretože ste opustili naše mesto?“

Maliar sa s údivom pozrel na človeka. „Tolký čas som bol s vami, ale na moje diela nikto nič nepovedal. Bol som zufalý, moje umenie nevzbudzovalo nijaké emócie, dobré či zlé, ľudia moje obrazy obchádzali bez toho, že by sa bola zmenila čo i len črta v ich tvári. Nevládal som takto žiť. Tu som šťastný,“ povedal a ukázal na deti, „nikdy som sa necítil taký užitočný, ako medzi týmito deťmi. Povedia, čo majú na jazyku, niektoré aj dotvoria moje obrazy, iné sa samy chytajú štetca, lebo cítia v sebe čosi z toho, čo cítim ja a chcú to vyjadriť. Umenie sa ich dotýka. A ja viem, že moja práca stojí za to, lebo som medzi tými, ktorí mi dávajú pociťiť, že môj život má zmysel.“

Pre spoločenstvo nestačí byť vedľa seba. Mlčky, nezainteresovane. Spoločenstvo znamená byť spolu, učiť sa byť pre druhého. Prejaviť záujem a záujem cítiť. Tolerantná jednota „v“ a „aj napriek“ rozmanitosti.

MUDr. Jana Víznerová „Vedieť vidieť“

Konečne máme v nebi protekciu

Zomrela nám Ľudka. Bolo to dievča, ktoré malo rakovinu - nádor na prsníku a v mozgu. Išiel som ju pozrieť do Bratislavy na Kramáre, už vedela, že je s ňou koniec. V nemocnici mi povedala:

„Maroš?“ „No?“

„Túto poslednú operáciu obetujem za teba a za tvojich chlapcov!“

„Čože?“ „... za našich chlapcov!“

Raz sme za ňou išli aj s kaplánom, so sestrou a mamou. „Podme sa modliť za ňu ruženec,“ hovorím im.

„Nie, pán farár, to je zbytočné!“

„Ako zbytočné? Cirkev chce, aby sme sa modlili ruženec.“

„Ale ona sa modlí za to, aby mohla trpieť za Cirkev.“

Pomyslel som si: Pánečku, keď ma bolí zub, vie to celá fara. Keď ma bolí brucho, vie to celá fara. Kedy som sa modlil, nech ma nebolí zub tri dni, ale tri týždne? Kedy som to takto povedal?

Aké mala veľké bolesti! Ako žena to znášala s pokorou; aj keď ju ostrihali dohola, cez všetko prešla s pokorou. Bol som jej spovedník, nemôžem hovoriť veci zo spovede, ale keď som ju dospovedal, povedal som si:

„Pane Bože, chcel by som mať také hriechy!“

Bolo to jemné dievča, ako sa hovorí: fúkneš a zosype sa. Bola jemnučká, no dokázala si omotať všetkých okolo prsta... väzňov aj farára. Keď som prišiel napálený do miestnosti a chcel som buchnúť dverami, pozrel som sa na ňu a jeden pohľad stačil... a išiel som sa hanbiť do skladu. Pomyslel som si: „Bože, nauč ma ozajstnej pokore!“

Až keď nám zomrela, pochopili sme, koho sme stratili. Od jej smrti sme sa modlili denne ruženec. V deň jej pohrebu boli na ruženci všetci do nohy. Jej obrázok umiestnili k soche Panny Márie. Jeden bývalý väzeň na ňu zrazu kýva. Pýtam sa ho, čo robí. A on: „Farár, vieš

čo? Konečne máme v nebi protekciu!“

Farár Marián Kuffa „Maturita z lásky“

Mária a my

(spomienka Panny Márie Ružencovej - 7. októbra)

Zástava Európskej únie má 12 zlatých hviezd na tmavomodrom základe. Keď sa človek pýta, čo symbolizuje tých 12 hviezd, naráža na rôzne odpovede:

Mnohí reagujú myknutím pliec. Druhí sa nazdávajú, že je to preto, lebo Európska únia pozostáva z 12 štátov.

Mnohí viete, že pôvod zástavy sa datuje do obdobia II. svetovej vojny. Paul Lévi, Belgičan židovského pôvodu, videl v Lówene železničné vlaky, v ktorých Gestapo transportovalo Židov na Východ. Vtedy zložil prisahu, že keď prežije vojnu, stane sa kresťanom. Naozaj sa tak stalo. Po vojne konvertoval do Katolíckej cirkvi.

Keď sa 5. mája 1949 zakladala v Londýne Európska rada, Paul Lévi sa stal vedúcim kultúrneho oddelenia tejto inštitúcie. O šesť rokov neskôr (1955) sa diskutovalo o spoločnej zástave členských krajín Rady. Všetky návrhy, v ktorých bol kríž, boli socialistami zamietnuté ako príliš kresťanské.

Jedného dňa prišiel Lévi k soche Matky Božej s vencom hviezd. Zlaté hviezdy osvetlené slnkom žiarili pod modrým nebom. Lévi vyhľadal vtedy grófa Benevenutiho - benátskeho kresťanského demokrata, v tom čase generálneho sekretára Európskej rady a poradil mu, aby navrhol 12 zlatých hviezd na modrom základe ako motív pre európsku zástavu, čo sa všeobecne akceptovalo. A tak Máriin hviezdny veniec krásli dodnes vo všetkých štátoch Európskej únie európsku zástavu. Zabudlo sa zaiste na túto udalosť, ale Európa, ba celý svet, by nemali zabudnúť, že Božia Matka môže veľmi aktuálne osloviť aj dnešného človeka. Hodnoty, pre ktoré žila táto skromná žena z Nazareta, môžu byť naozaj obohatením každého, kto hľadá zmysel svojho života.

Celý mesiac október je zasvätený modlitbe lásky - modlitbe sv. ruženca, ktorý nás učí kráčať cestou Matky Božej. Keď sa totiž pozeráme aj v tejto forme na Máriu, pozeráme sa s ňou na Boha. A čo sa stane, keď na niekoho pozerá Pán? To vidíme na Márii. Hoci aj v podmienkach Nazareta stáva sa človekom, ktorý má veľkú perspektívu. Máriin pohľad ide ponad jej vlastný život, ako to vyspievala v Magnifikate.

Stáva sa nám, že nás niekedy tiesni atmosféra každodenného života. Každodenné starosti, konkrétne úlohy... Keď je však v našej blízkosti milujúci človek, náš pohľad sa rozširuje od toho každodenného k veľkému, k širokej perspektíve. Keď matka s dcérou hovoria spolu dôverne, keď si manželia vzájomne pomáhajú, keď priateľ neopustí priateľa v ťažkostiach - vtedy síce nezmizne každodennosť života, ostávajú aj „kamene na ceste“, a predsa vstupuje do nášho života niečo nové, obohacujúce. To je ľudská skúsenosť.

O koľko viac viera v Boha dáva šírku aj hĺbku. Otvára možnosti, ktoré sa nedajú získať iným spôsobom. Viera, odpoveď na Božie slovo, dávalo Márii silu a svetlo ísť správnym smerom cestou života.

Ostaňme teda v blízkosti našej nebeskej Matky. Rozprávajme sa s ňou aj prostredníctvom modlitby sv. ruženca. Obohatíme tak svoj život a svet okolo nás.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku